

૫૪૩૨

શ્રી

~~અમદાવાદ~~

અધ્યાત્મ ચિંતામણી.

“માહારાજ ઉમેચંદ્રજી કૃત્ય.”

જ્ઞાસુ જનોને માટે.

જાપાની પ્રસિદ્ધ કરનાર.

નાથાલાલ ત્રિજવતભદ્રાસ તથા

ચ. રેવાશંકર હાજીજી.

સ્માર્તિ તરફથી.

દોહરો.

જ્ઞાન મણી જોતી પ્રભા, અંધકાર હર શ્રેષ્ઠ;
તેમાં વર્ષા કારણે, કંઈ મણી આ ભેટ.

અમદાવાદ.

પાનકારને નાકે પાંચીની વાડીમાં

એમ્સો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટીંગ “પ્રેસમાં”

તથાબાઈ રતનચંદ મારફતિયાએ છાપી.

કીમત રૂ ૦-૧-૦

શ્રી અધ્યાત્મ ચિંતામ

“સત્ય દેવ તે કોણુ” ?--કર્મ શત્રુઓને ક્ષય કરી પર્મપદ પ્રાપ્ત કરે તે.

“સત્ય ગુરુ કોણુ” ?--હિતોપદેશક અને અહંતા મમતાનો ત્યાગ કરે તે. “ધર્મ ધર્મ કિયો” ?--સદા પૂર્વક પરદ્યા પાળીને ભવસમુદ્રથી તરી શકાય તે. “અર્જુન શુ” ?--પર પદાર્થો ઉપરથી નીરમગતે વર્તવું તે. “અસદ્દુઃખ શુ” ?--જન્મ મરણ કરી ભવ ભ્રમણ કરવું તે. “અર્જુ જ્ઞાન શુ” ?--જગતની મમતામાં પ્રવેશ કરતાં અટકી જવું તે. “અજ્ઞાન તે શુ” ?--કપટ અને પ્રત્યયથી કર્મ સંચય કરી મિથ્યાતીના મતમાં પ્રવરતવું તે. “દયાવા પુરુષ તે કોણુ” ?--જીન પ્રણિત ધર્મને ઉપદેશ ગ્રહણ કરી શકે તે. “ઉત્તમ ધ્યાન શુ” ?--ચિત્તની ચપળ પ્રવર્તિતે સ્થિર કરવી તે. “દ્યેય તે શુ” ?--રાગદ્વેષની પરિણતિને ક્ષય કરીને વિતરાગ ભાવમાં વર્તનાર પુરુષ. “સત્ય અપિમાન શુ” ?--ભવની યતી પરિપક્વ કરવા પ્રયત્ન કરવું તે. “અર્જુ અપમાન શુ” ?--અનંતકાળ સુધી અભવિપણું ભોગવવું તે.

હવે નવ તત્વનું લક્ષણ કહે છે.

“જીવનું લક્ષણ શુ” ?--સદાય કાળ અચેત રહે તે.

“અજીવનું લક્ષણ શુ” ?--સદાયકાળ અચેત, નહીં રહે તે.

“પુન્યનું લક્ષણ શુ” ?--સર્વ પ્રાણી ઉપર ઉપકારની ખાદ રાખીને સંતોષ ઉપભવવો તે.

“પાપનું લક્ષણ શુ” ?--સર્વ પ્રાણીને પીડા કરી અસંતોષ ઉપભવવો તે.

“આશ્રવનું લક્ષણ શુ” ?--હમેશાં સુખાસુખ કર સરવાણીઓ આવે તે.

“સંવરનું લક્ષણ શુ” ? સુખાસુખ કર્મની આ

તી સરવાણીઓને સમકીલ જ્ઞાન પૂર્વક જત પમઆણથી રોકી રાખવી તે.

“નીરમગનું લક્ષણ શુ” ?--આત્મ પ્રદેશની સાથે બુધાયેસ કર્મની રેખાઓ તેને બાર પ્રકારની

વડે ખપાવી નિર્મળ થવું તે “અખતું લક્ષણ શુ” ?
 પુરુષને નપુશક એ ત્રણ વેદના વિકારની પ્રકૃતિઓને
 આશ્રિત થઈ રહેવું તે “મુક્તિનું લક્ષણ શુ” ? ત્રણ
 જાતના વેદ વિકારથી જીને વગળું થવું તે. “હૃદય તે
 શુ” ? જગતની મિથ્યા મમતાનો ત્યાગ કરવો તે. “ઞેય તે
 શુ” ? આત્મા અને કર્મ એ બેને જુદા સમજવાનું જાણ
 પાડું કરવું તે. “ઉપાદાન તે શુ” ? પુદ્ગળનો ત્યાગ ક-
 રીત આત્મ તત્વને અલગ કવું તે. “પર્મ્યોધ તે શુ” ?
 જગત ઉપરની મિથ્યા દ્રષ્ટિને સંકેલી લેવી તે “અઓધ
 તે શુ” ? મિથ્યાતની બુદ્ધિથી ધર્મ વિરુદ્ધ ચાલે તે. “વિ-
 વેક તે શુ” ? પોતાના આત્માનું હમેશાં હિત્ય ચિત્વન
 કરવું તે. “અવિવેક તે શુ” ? પોતાના હકમાં થતું કુ-
 કશાન સમજી શકે નહિ તે. “અતુર કોણુ” ? પોતાના ક-
 લ્યાણને માટે જન્મ મરણની ફાંશી તોડવા શક્તિ ધરાવે તે.
 “મુરખ તે કોણુ” ? જન્મ મરણની ફાંશીમાં બંધાય તે.
 “રાજાની વધારે મુખ શુ” ? વૈરાગ ભાવથી સદા સં-
 તોષ રાખવો તે. “ભીશુત તે શુ” ? સદા અસંતોષથી
 ભોળી થઈ રહેવું તે. “ગુણવત તે કોણુ” ? સર્વ પદાર્થો
 માથી ગુણ લઈને આગુણ્ય ઢાંકે તે “જેગી પુરુષ કોણુ” ?
 જેણે સર્વની મમતા ન રાખી તે. “જતી પુરુષ તે કોણુ” ?
 મન તથા પાંચ ઈન્દ્રિઓને પોતાને કબજે કરે તે. “સત
 પુરુષ કોણુ” ? સમતા સ્વભાવમાં આનંદ રહે તે. “મહાન
 પુરુષ કોણુ” ? અભિમાનને છોડે તે. “વિર પુરુષ કોણુ” ?
 કામદેવને છોડે તે “કાયર પુરુષ કોણુ” ? કામદેવને વશ
 થઈ જાય તે. “ભાણુસના આકારનાં પશુ કોણુ” ?
 સ્વાધિકાળ અવરતીપણે રહે તે. “મનુષ્ય કોણુ” ? સર્વ
 પ્રકૃતિઓને શાંત કરી અંતરધ્યાન કરે તે. “દીર્ઘદ્રષ્ટિ તે શુ” ?
 જાનની ચાલુએ જોવું તે. “આદ્ય તે કોણુ” ? પરબલ્ય એ-
 વે પદમાતનું સ્વરૂપ જાણીને સર્વ ઈચ્છા રોકે તે. “ક્ષત્રી-
 ક કોણુ” ? કૌરવ યજ્ઞને છોડીને અમર અમર થા-
 ને રહે તે. “યજ્ઞ” ? યજ્ઞ ક્રમને માટે અનંત મુખ

રસ્તો છોડી દે તે. “શુદ્ધ તે કોણ?” માખણની જોગ ર વસ્તુનું બાક્ષણ કરે તે. “ચપળચીત શુ?”? ચપળના જે સંસારના સુખ દુખને ભોગવતાં છતાં સમજી શકે નહિ તે. “સ્થિર ચિત્ત શુ?”? સંસારનું સ્વરૂપ સમજીને ધર્મને આદર કરે તે. “ખાખોચીયા જેટલું જળ તે શુ”? વિષય સુખમાં લલચાઈ ગએલાનું જ્ઞાન. “મહાસાગર તે શુ”? વિષય આશા નહિ કરનાર પુરૂષનું જ્ઞાન “મોટો તપ તે કયો”? નાશવંત પ્રદાયે ઉપરથી ઇચ્છા ઉતારવી તે. “મોટો મંત્ર તે કયો”? નવકાર મંત્રનો મુળ તત્વ સમજીને તેના ગુણનું ચિત્તવન કરવું તે “સંજમ તે શુ”? સંસાર વહેવારમાં ચાલતી પ્રવર્તિને સ્થિર કરવી તે. “ચોર કોણ?”? ધર્મનું આરાધન કરવાની શક્તિ છે તે પણ પોતામાં મુંઢપણ હોવાને લીધે કરે નહિ તે. “સાહુકાર કોણ?” સંસારની પ્રવર્તિમાંથી નિવ્રતી લઈને મોક્ષનું આરાધન કરવા ધર્મ ધ્યાન કરે તે. “શું કરવામાં ઘણી મહેનત છે?” ચપળ મનને વશ કરવામાં. “માયા કપટ ક્યાં રહે છે?” ધર્મથી બ્રહ્મ થયેલી સ્ત્રીના હયાગાં. “નિયમમાં નિયમ તે કોણ?” સર્વ ઉપર અદેખાઈ કરે તે. “ઉચ્ચમાં ઉચ્ચ કોણ?” સર્વ ઉપર અદેખાઈ ન કરે તે. “ઉત્તમ પુરૂષ કોણ”? દરખને સોગ આવે સારે સંભાવ રાખે તે. “જળવળ માનઅગ્નિ તે કોણ”? સદાય રીસાળ માણસનો ક્રોધ. “મરતાન હાથી કોણ”? અભિમાનથી મદગાં છકી જાય તે. “વાખંની વેલ તે શુ”? અહોનીશ માયા કપટ કરવામાં મચી રહે તે “તોફાની સમુદ્ર કિયો”?—અતિશય લોભના વિચાર કરે તે. “કેનાથી જંગળ રહેવું”? પોતાનામાં સારા ગુણ હોય તેને હાની પહોંચાડે તેવા નાચ માણસથી. “કેને મળવાનું મન કરવું”? શાંત સંભાવવાળા મુની મહારાજને. “કેને ગળીએ તો પોતાની અસાધ્ય મર?”? જ્ઞાની સાધુ મુનીરાજને મળવાથી. “પ્રતિન ધટવાની જગ્યા ક્યાં છે”? અમુની અને માણથી હીણી નિલંબ સ્ત્રીએ રહેતી હોય ત્યાં. “નિજગળી રે ચપળશુ”? ધન, જોખન અને આવધુ. “મેરથી અ-

કોલ કોણુ"? કર્મ ક્ષય કરનાર અન્નેગી કેવળજ્ઞાની તથા સિદ્ધ ભગવાન. "સારામાં સાર શું"? ભવરૂપ સમુદ્રમાં ધથી પડના ઝોધાર ધરી પાર ઉતારી શકે તેવું ધર્મ. "નરસામાં નરસુ"? સડેલ અતક જેવું સ્ત્રી પુરૂષનું શરીર તથા ધન અને જોખનનો મદ. "નર્કનો દરવાજો કયો"? સ્ત્રીઓના ગર્ભ સ્થાનકમાં અતિ પ્રેમ રાખે તે. "આંખ પુરૂષ તે કોણુ"?

સારને અસાર વસ્તુનો ભેદ ન સમજે તે. "બહેરા તે કોણુ"? શાસ્ત્રજ્ઞાન ભણે તથા સાંભળે પણ તેનો તત્વ ન સમજે તે. "મુગો તે કોણુ"? પોતાને તથા પરને ગુણ ધાય તેવું બેલવાનો અવસર ન જાણે તે. "કાનનું આભુષણ શું"? જીન પ્રણીત ધર્મોપદેશ સાંભળવો તે. "આંખનું આભુષણ શું"? ચિતરાગ દેવના તથા પવિત્ર ગુરના દર્શન કરી શકાય તે. "જીભનું આભુષણ શું? ગુણવંતના ગુણ ગાઢને અવગુણ ઢાંકવા તથા સત્ય વચન બોલવું તે. "હાથનું આભુષણ શું"? જીવ દયા પાળી શકાય તથા સુપાત્રે દાન દમ્ શકાય તે. "બળવાન હાથ તે કયો"? સંસારરૂપ સમુદ્રને જે સક્રિયવડે

તરી શકાય તે. "હયાનું આભુષણ શું"? પંચપરમેષ્ઠીનું ખરા ભાવથી ધ્યાન કરવું તે. "ગળાનું આભુષણ તે શું"? પરમેશ્વરના અનંત ગુણને સંભારી તેની સ્તુતિ કરવી તે સાચા મોતીની ગાળા પહેરી કહેવાય છે. "કપાળનું તિલક તે શું" સદ્ગુરના પગની રજ કપાળમાં લગાવવી તે. 'સાચી જનેતા કોણુ'? દયા પાળવી તે. "ખરા પીતાજી કોણુ"? સંસારથી તરી શકાય તેવો ધર્મ. "ખરો શત્રુ કોણુ? મોહની કર્મ. ખરો મીત્રકોણુ?" સુખ દુઃખ એ બે આવે તે વખતે સહાય કરે તથા હિંમત આપે તે. "પંડીત તે કોણુ?" સદાય પાપકર્મથી ડરે તે. "મુરખ તે કોણુ?" પાપકર્મથી ડરે નહિ અને હિંસા કરે તે. "સદાય સુખી તે કોણુ?". સતોષ રાખે તે. "સદા દુઃખી તે કોણુ?" અતિશય ત્રણા રાખે તે. "સદા નિસ્ત્રાણ પુરૂષ કોણુ?" સદાય વિષય જીતે તે. "મોટો ભ તે કયો?" મોત "જરા તે શું?" ધણો પંથ કરવાથી.

ક્રી મરે તે. “મોરી પીણ તે કય?” મૂળ “ગપળ ઘોડા તેકય” મન તથા પાંચ ઇદ્રિઓ. “કલ્પવૃક્ષ તે કયુ?” સંજમવત પાળે તે. “ચિંતામણી રત્ન તે શુ?” ખરા અનુભવ સુખમાં આનંદ અને મગન રહેવું તે. “કામ ધેનું ગાય કેને કહાયે” ગુરુમત લખતે શા અજ્ઞાનનો અભ્યાસ કીધો તેને. “દુઃખની છુટવાનું ખર સાધન કયુ?” સંજમની શ્રેણીએ ચડી જવું તે. “જનળમાં બંધાય છે કોણુ” મોહની કર્મની અહાતીસ પ્રકૃતિ સેવવામાં મચી રહે તે. “પાપનું મુળ શુ?” લોભ કરવો તે. “રાગનું મુળ શુ?” પાંચ ઇદ્રિના ભોગ લેવા તે. “દુઃખનું મુળ શુ?” રતેહ કરવો તે. “ખરી પવિત્રતા તે શુ?” માયા કપરનો ભાગ કરે તે. ખરી અપવિત્રતા તે શુ?” પોતાની કાયા, “અત્રતરસ તે શુ?” અધ્યાત્મવાણીનો અદ્ભુત રસ પીવો તે. “ખર ઝેર તે શુ?” ચાર વિકૃતિ કરવી તે. સત સંગ તે શુ?” જેની પાસેથી તત્વજ્ઞાનનો લાભ મળે તે. “કુસંગ તે શુ?” જેની પાસે બેસતાં ગુણ જાય અને અંગુણ વધે તે. “પતંગનો રંગ તે શુ?” દુર્જન અને પ્રથમી માણસની પ્રીતિ કરવી તે. “મજ્જનો રંગ તે શુ?” સંજ્જન તથા સંત પુરૂષની પ્રીતી કરવી તે. ચિત્રાવેલ તે શુ?” મન, વચન ને કાયાના શુભ જોગથી જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને તપની આરાધના કરનારની ખરા ભાવે બક્ષિત કરવી તે. “આ ઉપરના એકસોને ચોઠ સજ્જનું તત્વ સમજી તે પ્રમાણે વર્તવા ઉદ્ધોગ કરવો કે જેથી કરીને તત્વજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય.

મકરણ બીજું હિતશિક્ષા વિષે.

“આગસ કરવાની રીમાં જરૂર છે”—વહારા કૃત્ય કરવાના પ્રસંગમાં “હાથ પગ વિનાં કયાં થઈ જવું” સદા મ જીવહિંસા કરવામાં “કઈ વાતમાં બહેરા થઈ જવું” નરેનિદા કરવામાં મચી રહે તેો હોમ તેહવાની માતા ન જીવવામાં “જીવન કયાં થઈ જવું” વિવશ મુદિયી વર પોતેના મનમાં મનમાં મનમાં મનમાં થાય છે” વચ કી

રતી હોય પોતાનું ઉત્તમ કુળ હોય, વિનય યુક્ત પુત્ર હોય ઉત્તમ કુળ હોય, પવિત્ર મિત્ર હોય. સદગુણ સમૃદ્ધ હોય સારો સ્વભાવ તથા શિયાળવત પાળનો હોય એ સાત ગુણોની વધી કરવાથી પર્મવધી થાય છે. “પોતાના ગુણ શાથી શોભે છે?” માન અર્થાત અભિમાનનો ત્યાગ કરવો, ગુરૂની વિનય પૂર્વક ભક્તિ કરવી, શુશીલ સ્વભાવ રાખવો, સત્ય વચન બોલવું, વિનય અર્થાત પોતાની વડીલ હોય અથવા માર્દવાદી સદગુણોમાં આગળ પડતા હોય તે સર્વોત્તમ પુરૂષોને ઉભા થઈ આદર પૂર્વક સનમાન કરવું હોય મેશાં અમુક પ્રકરનું યથાશક્તિ તપ કરવું એ સાત પ્રકારની પોતાના ગુણો શોભે છે. “કોની શોખતનો ત્યાગ કરવો?” અળ અર્થાત પ્રપંચી અને છળભેદ રાખનાર માણસની પરપુરૂષ સાથે જરી કર્મ કરનાર સ્ત્રીની, નહારેજ રસ્તે ચડાવનાર, પોતાની આજીવીકાનો ભંગ ઇચ્છનારની, સદા અસાતા ઉત્પન્ન કરનારની, હમેશાં રાગદ્વેષની પુટી કરાવનારની, અને ક્રોધરૂપ અગ્નિમાં પ્રજ્વલત થતી હોય તેવા પુરૂષની સોખતનો ત્યાગ કરવો તથા સાત જાતના નહારા દૂર વ્યસનનું સેવન કરનારની સોખતનો ત્યાગ કરવો. “સુખની પ્રાપ્તિ શાથી થાય છે?” જીવકાર કરનારના ગુણ યાદ રાખવા અને ધર્મ ગુરૂનું વચન પાળવું, સર્વ પ્રાણીનું રક્ષણ કરવું, ઉત્તમ વિદ્યાનું અહણ કરેલું હોય તે યાદ રાખવું, છ શાક્ષી વચ્ચે નિયમ અહણ કરેલા હોય તે પાળવા, તથા વિતરાગ દેવતા ઉત્તરેશ્વર ગુણોનું સ્તવન કરવું. અને પંચપર્મેષ્ઠીનું સ્મરણ કરવું. એ સાત કે જેથી સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે તેને પોતાના હૃદયમાંથી પ્રાણીતે પણ વિસારવા નહિ. “અચાનક દુઃખની પ્રાપ્તિ શાથી થાય છે.” સાત વ્યસનમાં અન્યત્ર રહેનાર તથા વિષ ધરનાર સર્પ અને મુખ, ગુમે તેવી પ્રિતી રાખતી હોય તોપણ તેવી સ્ત્રી, જળ, અગ્નિ, મૃતુ, રાજ એ આ વિશ્વાસ રાખવાથી ની પ્રાપ્તિ થાય છે. “પેદા થાય છે?”

પુરુષે નુ વિનય મર્વજ છતેશ્વર દેવીની ભક્તિ, સુપાત્ર યો-
ગ્ય પ્રીતીદાન દેવ ઉત્તમ મનુષ્ય વ્રતનું આરાધન કરવા
પ્રાર ગમ્મતો પ્રતિદીન પ્રત્યેક ગુણનું અદ્ભુત કરવા પોતા
નું ડહાપણ વાપરવું અને નિસપ્રેક્ષી અર્થાત નગપક્ષથી રે
હેતું; તથા પરોપાર કરવો એ સાત ગુણનો અતિશય ઉ
પયોગ કરવાથી મોટું પદ પેદા થાય છે.

બોલવા ત્રિષેની આઠ રીત.

થોડું બોલવામાં ધણો ફાયદો છે વિચારીને બોલવા
થી ધણો લાભ છે કામ ॥ પ્રસંગી બોલવામાં ધણો શુભ
છે. વગર બોલવે ન બોલવાથીજ કિમત વધે છે સંન્ય-
તાથી નમ્ર વચન બોલવામાં ધણો ફાયદો છે બે જાણુની વાં:
વચે ન બોલવું એ ઉત્તમ છે પક્ષપાત વિના બોલવું. શા-
સ્ત્ર રીવાજ પ્રમાણે બોલવું. ઉપરની આઠ રીતી પ્રમાણે
બોલે તે ઉત્તમ પુરુષ ગણાય છે.

આરજણને ઓળખવાની રીતીના પ્રશ્નોત્તર.

“ક્રોધ ક્યાં રહે છે?” એ સ્ત્રીવાળા પુરુષના -હૃદયમાં.

“અભિમાન ક્યાં રહે છે?” ક્ષત્રીઓના -હૃદયમાં.

“કપટ ક્યાં રહે છે?” જોગી સન્યાસીઓના -હૃદયમાં.

“લોભ ક્યાં રહે છે?” બ્રાહ્મણોના હૃદયમાં.

“પ્રપંચ ક્યાં રહે છે?” વેશ્યાના -હૃદયમાં.

“ચિંતા ક્યાં રહે છે?” વાણીજાના હૃદયમાં.

“શોક ક્યાં રહે છે?” જુગટીયાની માન: ક્રોધમાં.

“નિદ્રા ક્યાં રહે છે?” ધર્મકથા વંચાય ત્યાં.

“દ્રુષ ક્યાં રહે છે?” એ શોકના -હૃદયમાં.

“સ્નેહ ક્યાં રહે છે?” મિત્રોના -હૃદયમાં.

“દયા ક્યાં રહે છે?” અમકિતી મુનીઓના -હૃદયમાં

“સંતોષ ક્યાં રહે છે?” શાંતી સાધુ, સાધવીના -હૃદયમાં.

